Základní škola Horní Kruty, okres Kolín

Školní vzdělávací program pro základní vzdělávání

Verze 2017/2018 (platnost od 1.9. 2017)

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

1. 1 ÚDAJE O ŠKOLE

NÁZEV: Základní škola Horní Kruty, okres Kolín
ADRESA: 281 46 Horní Kruty 29

IČO: 75034336
IZO (ZŠ): 002174316
REDIZO: 600045293

ŘEDITEL ŠKOLY: PaedDr. Dana Oplová zs.hornikruty@tiscali.cz
tel.: 321 796 926, 728 603 443 zs.hornikruty.cz

ZŘIZOVATEL ŠKOLY: Obec Horní Kruty, 281 46 Horní Kruty 76
tel.: 321 796 921 obec@hornikruty.cz, www.hornikruty.cz

Poznámky:
ŠVP ZV byl zpracován podle RVP ZV a byl projednán školskou radou ZŠ Horní Kruty, okres Kolín dne 27.6.2007.
Dle úpravy RVP ZV z 26.6.2007 – čj. 15523/2007-22 byl upraven učební plán k 1.9.2009.
Úprava ŠVP – verze 2011/2012 (pravidla pro hodnocení žáků – dle nového školního řádu, doplnění projektů, žáci se SVP – podpůrná a vyrovnávací opatření) byla projednána pedagogickou i školskou radou dne 25.8.2011, platnost od 1.9.2011.
Dodatek č. 1: příloha 1 – Standardy (český a anglický jazyk, matematika) – od 1.9.2012
Dodatek č. 2: dle úpravy RVP ZV (Opatření ministra školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se mění Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání, č.j. MSMT-2647/2013-210) – projednán pedagogickou i školskou radou dne 26.6.2013, vydán dne 27.6.2013 pod č.j. 42/2013 s platností od 1.9.2013
Úprava ŠVP – verze 2016/2017 (změna terminologie dle novely školského zákona č. 82/2015 Sb. a vyhlášky č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, úprava učebního plánu ˜- změna počtu disponibilních hodin) byla projednána pedagogickou i školskou radou dne 29.8.2016, platnost od 1.9.2016.
Úprava ŠVP – verze 2017/2018 dle úpravy RVP ZV (Opatření ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se mění Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání, č.j. MSMT-7019/2017) byla projednána pedagogickou i školskou radou dne 31.8.2017, platnost od 1.9.2017.

Ředitelka školy: (razítko, podpis)

1. 2 PŘEHLED ZKRATEK POUŽITÝCH V ŠVP

Názvy vyučovacích předmětů:

Aj	Anglický jazyk
Čj	Český jazyk
Hv	Hudební výchova
Inf	Informatika
M	Matematika
Prv	Prvouka
Př	Přírodověda
Pv	Pracovní výchova
Tv	Tělesná výchova
Vl	Vlastivěda
Vv	Výtvarná výchova

Nástroje hodnocení:

B	beseda
ČD	čtenářský deník
DC	doplňovací cvičení
Di	diktát
E	exkurze
Mc	mluvní cvičení
MoS	modelování situace
Os	opis
PD	popis s demonstrací
PP	praktické předvedení
Pís	písemná práce
PS	práce ve skupinách
Ps	přepis
PÚ	problémové úlohy
R	referát
ŘR	řízený rozhovor
SÚ	slohový útvar
T	test
Ú	ústní zkoušení
V	vyprávění

Jiné použité zkratky:

ADN	ambulantní dyslektický nácvik
ČŠI	Česká školní inspekce
ESF	evropské strukturální fondy
Ev	Evropa
EU	Evropská unie
CT	Informační a komunikační technologie
IZS	integrovaný záchranný systém
LT	letní tábor
MŠMT	ministerstvo školství
OPD	odbor péče o dítě
OVO	očekávané výstupy
P	projekt
PC	osobní počítač
PPP	pedagogicko psychologická poradna
PT	průřezová témata (RVP ZV)
RVP	Rámcový vzdělávací program
RVP ZV	RVP pro základní vzdělávání
ŘŠ	ředitel školy
SPCH	specifické poruchy chování
SPU	specifické poruchy učení
SPUCH	specifické poruchy učení a chování
ŠD	školní družina
ŠVP	školní vzdělávací program
TO	tematický okruh
TU	třídní učitel
U	učivo
VP	výchovný poradce
ZŠ	základní škola
ZV	základní vzdělávání
ZŽS	zdravý životní styl

2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2. 1 Úplnost a velikost školy

Základní škola Horní Kruty je málotřídní škola s bohatou historií a tradicí. Do roku 1983 byla úplnou základní školou, v současné době má podobu dvoutřídní školy a poskytuje vzdělání žákům celého 1. stupně základní školy, tzn. 1. až 5. ročníku.
S výrazným nárůstem počtu přijímaných žáků v posledních dvou letech bylo pro školní rok 2017/2018 upraveno spojení ročníků do tříd tak, aby počet žáků v žádné z tříd nepřesáhl stanovený limit: I. třída (1., 4. a 5. ročník), II. třída (2. a 3.ročník).
Kapacita školy je 60 žáků, kapacita školní družiny 45 dětí. Od stávajícího školního roku se provoz družiny rozšiřuje z jednoho na dvě oddělení a kapacita tak bude zcela naplněna.
Škola sídlí ve staré zrekonstruované budově, jejíž hlavní část pochází z roku 1849 a přístavba z roku 1885. Prostorové podmínky školy lze při aktuálním počtu žáků stále hodnotit jako velmi dobré. Budova se nachází téměř na okraji obce, v poloze přijatelné pro děti místní i dojíždějící. Poblíž základní školy je i mateřská škola, která pro naši školu smluvně zajišťuje stravování. V budově MŠ máme k dispozici jídelnu se samostatným vchodem, ve které se v jiném čase stravují také další, dospělí strávníci.
Spádový obvod školy zahrnuje kromě Horních Krut i další vesnice patřící k obci Horní Kruty – Dolní Kruty, Přestavlky, Újezdec, Bohouňovice II a Březinku. Počet vesnic, z kterých naši žáci docházejí nebo dojíždějí, se postupně zvyšuje – ve stávajícím roce dosáhl rekordního počtu 15, počet obcí 6. Mimo spádový obvod jsou to obce: Barchovice (Barchovice, Radlice), obec Malotice (Malotice, Lhotky), obec Skvrňov, obec Vavřinec a obec Úžice (Úžice, Františkov, Smrk).
Naší spádovou školou, kam odchází na 2. stupeň většina žáků, je ZŠ Miloše Šolleho Kouřim.

2. 2 Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor tvoří pět pedagogů, z nichž obvykle nejméně dva pracují současně jako učitelé i jako vychovatelé školní družiny.
Dvě učitelky s praxí nad 30 let jsou kvalifikované, tj. vysokoškolsky vzdělané, a jeden učitel studuje učitelství pro první stupeň základní školy na PeF UK Praha. Na základě výjimky dle zákona o pedagogických pracovnících vyučuje také kvalifikovaná vychovatelka školní družiny. Druhá vychovatelka, přijatá v souvislosti s rozšířením školní družiny, si kvalifikaci doplní v nejbližším období.

2. 3 Dlouhodobé projekty

Škola se nově zapojila do Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání (šablony pro MŠ a ZŠ - projekt Asistent Horní Kruty), dále do programů Podpora výuky plavání v základních školách, Podpora zabezpečení MŠ a ZŠ tvořených třídami 1.stupně s počtem tříd do pěti (projekt Bezpečná ZŠHK), pokračuje zapojení do projektů EU a ČR Ovoce a zelenina do škol a Mléko do škol.

3. CHARAKTERISTIKA ŠKOLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

3.1 Zaměření školy

Po provedené analýze podmínek školy, možností a potřeb žáků a požadavků rodičů bylo zaměření školy upřesněno do podoby pěti vzdělávacích priorit:

1) **Poskytovat kvalitní základní vzdělávání zaměřené na aktivní dovednosti žáků.**

2) **Rozvíjet komunikační dovednosti žáků:**

   - **v mateřském jazyce,**
   - **v cizím jazyce,**
   - **v sociálních vztazích,**
   - **v informačních a komunikačních technologiích.**

3) **Posilovat vztah žáků k regionu, ve kterém žijí.**

4) **Podporovat rozvíjení pohybových dovedností žáků ve školních i mimoškolních sportovních aktivitách.**

5) **Pomoci žákům se speciálními vzdělávacími potřebami.**

3.2 **Výchovné a vzdělávací strategie**

(Společné postupy, které vedou k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí žáků. Jsou uplatňovány všemi pedagogy při výuce i mimo ni.)

KOMPETENCE K UČENÍ vést žáky k zodpovědnosti za své vzdělávání, umožnit žákům osvojit si strategii učení a motivovat je pro celoživotní učení	Vedeme žáky k zodpovědnosti za jejich vzdělávání a za jejich budoucnost – připravujeme je na celoživotní učení. Vedeme sebe, žáky a rodiče k tomu, že důležitější jsou získané dovednosti a znalosti, než známka na vysvědčení. Na praktických příkladech blízkých žákovi vysvětlujeme smysl a cíl učení a posilujeme pozitivní vztah k učení. Podporujeme samostatnost a tvořivost. Podporujeme různé přijatelné způsoby dosažení cíle. Učíme žáky plánovat, organizovat a vyhodnocovat jejich činnosti. Ve výuce se zaměřujeme prioritně na aktivní dovednosti, učivo používáme jako prostředek k jejich získání. Ve výuce zřetelně rozlišujeme základní (nezbytné, klíčové, kmenové) učivo a učivo rozšiřující (doplňující). Učíme žáky vyhledávat, zpracovávat a používat potřebné informace v literatuře a na internetu. Ve všech vyučovacích předmětech podporujeme používání cizího jazyka a výpočetní techniky. Umožňujeme žákovi pozorovat a experimentovat, porovnávat výsledky a vyvozovat závěry. Na začátku hodiny vždy žáky seznámíme s cílem VH, na konci VH vždy s žáky zhodnotíme jeho dosažení. Uplatňujeme individuální přístup k žákovi, výsledky posuzujeme vždy s hlediska jeho možností a vynaloženého úsilí (přiměřená náročnost, pedagogický takt). Motivujeme k učení - snažíme se cíleně vytvářet takové situace, v nichž má žák radost z učení – dopřát každému žákovi pocit úspěchu a radosti z dosaženého výsledku. Při hodnocení používáme ve zřetelné převaze prvky pozitivní motivace. Učíme práci s chybou, učíme trpělivosti, povzbuzujeme. * Jdeme příkladem – neustále si dalším vzděláváním rozšiřujeme svůj pedagogický obzor.

KOMPETENCE K ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ podněcovat žáky k tvořivému myšlení, logickému uvažování a k řešení problémů	Učíme žáky nebát se problémů („problémy byly, jsou a budou – problém není hrozba, ale výzva“). Vytvářením praktických problémových úloh a situací učíme žáky prakticky problémy řešit. Na modelových příkladech ve svých předmětech učíme žáky algoritmu řešení problémů. Podporujeme různé přijatelné způsoby řešení problémů. Podporujeme netradiční (originální) způsoby a metody řešení problémů. Podporujeme samostatnost, tvořivost a logické myšlení. Podporujeme týmovou spolupráci při řešení problémů. Podporujeme (přiměřeně věku žáků) využívání moderní techniky při řešení problémů. V rámci svých předmětů učíme, jak některým problémům předcházet. Ve škole i při mimoškolních akcích průběžně monitorujeme, jak žáci řešení problémů prakticky zvládají. * Jdeme příkladem – učíme se sami lépe, s rozumem a s nadhledem řešit různé problémové situace ve škole.

KOMPETENCE KOMUNIKATIVNÍ vést žáky k otevřené, všestranné a účinné komunikaci	Prioritně se zaměřujeme na rozvíjení komunikačních dovedností žáků v mateřském jazyce, v cizím jazyce, v informačních a komunikačních technologiích a v sociálních vztazích. Podporujeme různé formy komunikace na mezinárodní úrovni v rámci Evropy i světa. Klademe důraz na kulturní úroveň komunikace. Netolerujeme agresivní, hrubé, vulgární a nezdvořilé projevy chování žáků, zaměstnanců školy i rodičů. Ve všech vyučovacích předmětech podporujeme používání cizího jazyka a výpočetní techniky. Vedeme žáky k tomu, aby otevřeně (vhodnou formou) vyjadřovali svůj názor podpořený logickými argumenty. Podporujeme kritiku a sebekritiku. Učíme žáky publikovat a prezentovat své názory a myšlenky formou přiměřenou jejich věku. Podporujeme přátelskou komunikaci mezi žáky z různých tříd, ročníků, věkových kategorií. Vedeme žáky k pozitivnímu vnímání své školy, své obce, sebe a ostatních lidí. Vedeme žáky k pozitivní prezentaci a reprezentaci svojí osoby a svojí školy na veřejnosti. Připravujeme žáky na zvládnutí komunikace s jinými lidmi v obtížných a ohrožujících situacích.

	Důsledně vyžadujeme dodržování pravidel stanovených ve školním řádu, v řádech odborných pracoven, řádu akcí mimo školu apod. a umožňujeme žákům podílet se na sestavování těchto pravidel. Učíme žáky naslouchat druhým, jako nezbytný prvek účinné mezilidské komunikace. Učíme žáky asertivnímu chování a neverbální komunikaci. * Jdeme příkladem – profesionálním přístupem ke komunikaci s žáky, rodiči, zaměstnanci školy a širší veřejností. Sami otevřeně komunikujeme na kulturní úrovni, své názory opíráme o logické argumenty. Netolerujeme pomluvy, nezdvořilost a zákulisní jednání. Pozitivně svoji školu a učitelskou profesi prezentujeme na veřejnosti.

KOMPETENCE SOCIÁLNÍ A PERSONÁLNÍ rozvíjet u žáků schopnosti spolupracovat, pracovat v týmu, respektovat a hodnotit práci vlastní i druhých	Minimalizujeme používání frontální metody výuky, podporujeme skupinovou výuku a kooperativní vyučování. Podporujeme inkluzi (začlenění) – volíme formy práce, které pojímají různorodý kolektiv třídy jako mozaiku vzájemně se doplňujících kvalit, umožňujících vzájemnou inspiraci a učení s cílem dosahování osobního maxima každého člena třídního kolektivu. Učíme žáky pracovat v týmech, učíme je vnímat vzájemné odlišnosti jako podmínku efektivní spolupráce. Rozvíjíme schopnosti žáků zastávat v týmu různé role. Učíme žáky kriticky hodnotit práci (význam) týmu, svoji práci (význam) v týmu i práci (význam) ostatních členů týmu. Podporujeme vzájemnou pomoc žáků, vytváříme situace, kdy se žáci vzájemně potřebují. Upevňujeme v žácích vědomí, že ve spolupráci lze lépe naplňovat osobní i společné cíle. Podporujeme integraci žáků se speciálními vzdělávacími potřebami do třídních kolektivů. Netolerujeme projevy rasismu, xenofobie a nacionalismu. Ve výuce podporujeme koedukovanou výchovu dětí. Průběžně monitorujeme sociální vztahy ve třídě, skupině. Učíme žáky k odmítavému postoji ke všemu, co narušuje dobré vztahy mezi žáky i mezi žáky a učiteli. Důsledně vyžadujeme dodržování společně dohodnutých pravidel chování, na jejichž formulaci se žáci sami podíleli.

	* Jdeme příkladem – podporujeme spolupráci všech členů pedagogického sboru i spolupráci pedagogických a nepedagogických pracovníků školy. Respektujeme práci, roli, povinnosti i odpovědnost ostatních. Upřednostňujeme zájmy školy, zájmy žáků a oprávněné zájmy rodičů před svými osobními zájmy. Pomáháme svým spolupracovníkům, učíme se od nich, vyměňujeme si s nimi zkušenosti.

KOMPETENCE OBČANSKÉ vychovávat žáky - jako svobodné občany, plnící si své povinnosti, uplatňující svá práva a respektující práva druhých, - jako osobnosti zodpovědné za svůj život, své zdraví a za své životní prostředí, - jako ohleduplné bytosti, schopné a ochotné účinně pomoci v různých situacích	Netolerujeme sociálně patologické projevy chování (šikana, drogy, kriminalita mládeže). Netolerujeme projevy rasismu, xenofobie a nacionalismu. Netolerujeme agresivní, hrubé, vulgární a nezdvořilé projevy chování žáků, zaměstnanců školy i rodičů. Netolerujeme nekamarádské chování a odmítnutí požadované pomoci. Netolerujeme žádnou podobu (aktivní, pasivní, otevřenou, skrytou) podpory výše uvedených negativních jevů. Důsledně dbáme na dodržování pravidel chování ve škole, stanovených ve vnitřních normách školy. Vedeme žáky k sebeúctě a úctě k druhým lidem. Na konkrétních modelových příkladech demonstrujeme pozitivní a negativní projevy chování lidí. Podporujeme různé formální i neformální způsoby spolupráce s obcí, policií, složkami IZS, apod. V rámci svých předmětů, na školních i mimoškolních akcích upevňujeme žádoucí pozitivní formy chování žáků. Neustále monitorujeme chování žáků, včas přijímáme účinná opatření. Využíváme pomoci a zkušeností odborníků - PPP, OPD, policie, lékařů. Rozumně a zodpovědně využíváme dostupných prostředků výchovných opatření – s ohledem na jejich účinnost. Kázeňské přestupky řešíme individuálně, princip kolektivní viny a kolektivního potrestání nepřipouštíme. Jakoukoliv formu agrese žáka na učitele nebereme osobně, ale jako útok na roli učitele. Problémy řešíme věcně, rozumně, spravedlivě, vždy bez emocí a osobní zášti. Dodržujeme zásadu, že tu není špatný žák, jsou tu jen špatné projevy jeho chování. Při kázeňských problémech žáků se vždy snažíme zjistit jejich motiv (příčinu). V rámci svých předmětů a své působnosti seznamujeme žáky s vhodnými právními normami. Vedeme žáky k aktivní ochraně jejich zdraví a k ochraně životního prostředí. Nabízíme žákům vhodné pozitivní aktivity (kulturní, sportovní, rekreační apod.) jako protipól nežádoucím

	sociálně patologickým jevům. V hodnocení žáků (ve zřetelné převaze) uplatňujeme prvky pozitivní motivace. Jsme vždy připraveni komukoliv z žáků podat pomocnou ruku. * Jdeme příkladem – respektujeme právní předpisy, vnitřní normy školy, plníme příkladně své povinnosti. Respektujeme osobnost žáka a jeho práva. Budujeme přátelskou a otevřenou atmosféru ve třídě i ve škole. Chováme se k žákům, jejich rodičům a ke svým spolupracovníkům tak, jak si přejeme, aby se oni chovali k nám.

KOMPETENCE PRACOVNÍ vést žáky k pozitivnímu vztahu k práci, naučit žáky používat při práci vhodné materiály, nástroje a technologie, naučit žáky chránit své zdraví při práci	Vedeme žáky k pozitivnímu vztahu k práci. Žádnou prací netrestáme. Kvalitně odvedenou práci vždy pochválíme. Důsledně žáky vedeme k dodržování vymezených pravidel, ochraně zdraví a k plnění svých povinností a závazků. Při výuce vytváříme podnětné a tvořivé pracovní prostředí. Měníme pracovní podmínky, žáky vedeme k adaptaci na nové pracovní podmínky. Různými formami (exkurze, film, beseda, apod.) seznamujeme žáky s nejrůznějšími profesemi – přiměřeně jejich věku postupně vytváříme představu žáků o reálné podobě nejrůznějších povolání a o důležitosti správné volby povolání. * Jdeme příkladem – příkladně si plníme své pracovní povinnosti (nástupy do hodin, příprava na výuku). Dodržujeme dané slovo. Vážíme si své profese. Svoji profesi a svoji školu pozitivně prezentujeme před žáky, rodiči i širší veřejností.

3.3 Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, žáků nadaných a mimořádně nadaných

3.3.1 Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Žák se speciálními vzdělávacími potřebami (dále „žák se SVP“) je žák s přiznanými podpůrnými opatřeními prvního až pátého stupně.
Vzdělávání žáků se SVP uskutečňujeme formou individuální integrace do běžných tříd. Při diagnostikování SVP spolupracujeme se školskými poradenským zařízeními (dále „ŠPZ“), nejčastěji s PPP Středočeského kraje (Kolín).

Postup školy při poskytování podpůrných opatření (PO) prvního stupně – plán pedagogické podpory (PLPP):
PLPP sestavuje třídní učitel za pomoci výchovného poradce (ŘŠ) a spoluúčasti ostatních vyučujících. PLPP má písemnou podobu, prokazatelně jsou s ním seznámeni zákonní zástupci žáka a všichni pedagogové, kteří se podílejí na jeho provádění.
Nejpozději po 3 měsících od zahájení poskytování podpůrných opatření výchovný poradce vyhodnotí, zda vedou k naplnění stanovených cílů. Pokud jsou daná opatření dostatečná, je plán dále realizován, průběžně vyhodnocován a upravován.
Pokud daná opatření vyhodnotí jako nedostatečná, výchovný poradce doporučí zákonnému zástupci žáka využití poradenské pomoci ŠPZ.

Postup školy při poskytování PO druhého až pátého stupně a tvorbě individuálního vzdělávacího plánu (IVP) žáka se SVP:
Pokud ŠPZ doporučí vzdělávání žáka podle IVP, zákonný zástupce žáka podá žádost, kterou ŘŠ posoudí a v případě vyhovění žádosti zajistí zpracování IVP. Za tvorbu IVP, spolupráci se ŠPZ a zákonnými zástupci žáka (nutný podpis informovaného souhlasu) je odpovědný výchovný poradce (ŘŠ). IVP a poskytování podpůrných opatření podle doporučení ŠPZ a přiznaného stupně podpory je průběžně vyhodnocováno (ŠPZ 1x ročně), podle potřeb je plán aktualizován v souladu s vývojem vzdělávacích potřeb žáka.

Úprava očekávaných výstupů stanovených ŠVP:
K úpravám očekávaných výstupů stanovených ŠVP se využívá podpůrné opatření IVP – týká se žáků od třetího stupně podpory (s lehkým mentálním postižením), aby byl zajištěn soulad mezi vzdělávacími požadavky a skutečnými možnostmi žáků tak, aby vzdělávání směřovalo k dosažení jejich osobního maxima – viz Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání.

3.3.2 Zabezpečení výuky žáků nadaných a mimořádně nadaných

Nadaný žák vykazuje ve srovnání s vrstevníky vysokou úroveň v jedné či více oblastech rozumových schopností, v pohybových, manuálních, uměleckých nebo sociálních dovednostech. Za mimořádně nadaného se považuje žák, jehož rozložení schopností dosahuje mimořádné úrovně při vysoké tvořivosti v celém okruhu činností nebo v jednotlivých oblastech rozumových schopností.

Zjišťování mimořádného nadání žáka provádí ŠPZ na návrh učitele nebo rodičů. Pro tyto žáky může být vypracován IVP, který vychází ze ŠVP a závěrů vyšetření. Škola je povinna vytvářet ve svém ŠVP a jeho realizaci podmínky k co největšímu využití potenciálu každého žáka s ohledem na jeho individuální možnosti a pro podporu nadání a mimořádného nadání využít PO prvního až čtvrtého stupně.

Postup školy při poskytování podpůrných opatření (PO) prvního stupně – plán pedagogické podpory (PLPP) i IVP nadaného a mimořádně nadaného žáka je obdobný jako u žáků se SVP.

V případě nadaných a mimořádně nadaných žáků je možná úprava vzdělávacího procesu, např.:

- předčasný nástup dítěte ke školní docházce
- účast žáka na výuce ve vyšším ročníku (zejména při spojených ročnících v jedné třídě)
- zadávání specifických úkolů a projektů
- přeřazení žáka do vyššího ročníku (na žádost zákonných zástupců po komisionálním přezkoušení).

3.4 Začlenění průřezových témat (PT)

Průřezová témata reprezentují ve vzdělávacím programu okruhy aktuálních problémů současného světa a jsou nedílnou součástí základního vzdělávání.

Tematické okruhy průřezových témat procházejí napříč vzdělávacími oblastmi a umožňují propojení vzdělávacích oborů. Abychom této možnosti využili co možná nejlépe, nevytváříme pro průřezová témata samostatné vyučovací předměty, ale integrujeme je do vyučovacích předmětů.

Zařazení jednotlivých tematických okruhů průřezových témat je vždy součástí charakteristiky vzdělávací oblasti a jednotlivá témata jsou uvedena v tabulkách vyučovacích předmětů. Pro lepší orientaci uvádíme ještě přehled všech průřezových témat a jejich tematických okruhů.

PT 1 – Osobnostní a sociální výchova

Tematické okruhy (TO):	TO 1.1	Osobnostní rozvoj	1.1.1 Rozvoj schopností a poznání
			1.1.2 Sebepoznání a sebepojetí
			1.1.3 Seberegulace a sebeorganizace
			1.1.4 Psychoanalýza
			1.1.5 Kreativita

TO 1.2	Sociální rozvoj	1.2.1 Poznávání lidí 1.2.2 Mezilidské vztahy 1.2.3 Komunikace 1.2.4 Kooperace a kompetice
TO 1.3	Morální rozvoj	1.3.1 Řešení problémů a rozhodovací dovednosti 1.3.2 Hodnoty, postoje, praktická etika

PT 2 – Výchova demokratického občana

Tematické okruhy (TO):

společnost a stát

občanů v politickém životě

demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování

TO 2.1 Občanská společnost a škola

TO 2.2 Občan, občanská

TO 2.3 Formy participace

TO 2.4 Principy

PT 3 – Výchova k myšlení v evropských souvislostech

Tematické okruhy (TO):

Evropu a svět

TO 3.1 Evropa a svět nás zajímá

TO 3.2 Objevujeme

TO 3.3 Jsme Evropané

PT 4 – Multikulturní výchova

Tematické okruhy (TO):	TO 4.1		Kulturní diference	
			TO 4.2	Lidské vztahy
			TO 4.3	Etnický původ
			TO 4.4	Multikulturalita
			TO 4.5	Princip sociálního
smíru a solidarity				

PT 5 – Environmentální výchova

Tematické okruhy (TO):	TO 5.1		Ekosystémy	
			TO 5.2	Základní podmínky
života				
			TO 5.3	Lidské aktivity a
problémy životního prostředí				
			TO 5.4	Vztah člověka
k prostředí				

PT 6 – Mediální výchova

Tematické okruhy (TO):	TO 6.1	Receptivní činnosti	6.1.1	Kritické čtení a
vnímání mediálních sdělení				

6.1.2 Interpretace vztahu mediálních sdělení a reality
6.1.3 Stavba mediálních sdělení
6.1.4 Vnímání autora mediálních sdělení
6.1.5 Fungování a vliv médií ve společnosti

TO 6.2 Produktivní činnosti 6.2.1 Tvorba mediálního sdělení

6.2.2

Práce v realizačním týmu

Přehled – shrnutí – viz tabulka:

1.1.1	Př	5.roč	**3.3**	Vl	5.roč.
1.1.2	Prv	1.roč.	**4.1**	Vv	2.roč
1.1.3	Tv	2.roč.	**4.2**	Čj	3.roč.
1.1.4	Prv	1.roč.	**4.3**	Vv	4.roč.
1.1.5	Pv	3.roč.	**4.4**	Aj	5.roč.
1.2.1	M	3.roč.	**4.5**	Prv	3.roč.
1.2.2	Prv	2.roč.	**5.1**	Př	4.roč.
1.2.3	Hv	3.roč.	**5.2**	Př	4.roč.
1.2.4	Tv	4.roč.	**5.3**	Př	4.roč.
1.3.1	M	4.roč.	**5.4**	Pv	5.roč.
1.3.2	Prv	2.roč.	**6.1.1**	Čj	4.roč.
2.1	Čj	2.roč.	**6.1.2**	Čj	4.roč.
2.2	Tv	5.roč.	**6.1.3**	Čj	5.roč.
2.3	Vl	4.roč.	**6.1.4**	Čj	5.roč.
2.4	Vl	4.roč.	**6.1.5**	Čj	5.roč.

3.1	Aj	4.roč.	**6.2.1**	Inf	5.roč.
3.2	Hv	5.roč.	**6.2.2**	Inf	5.roč.

4. UČEBNÍ PLÁN

4.1 UČEBNÍ PLÁN - I. stupeň ZŠ

(platný od 1. 9. 2016)

Vzdělávací oblast	Vzdělávací obor	Vyučovací předmět	Ročník					Celkem předměty	Z toho DČD*
			1.	2.	3.	4.	5.		
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura (38)	Český jazyk	7+2	7+1	7+2	6+1	6+1	40	7
	Cizí jazyk (9)	Anglický jazyk	-	-	3	3	3	9	
Matematika a její aplikace (22)	Matematika a její aplikace	Matematika	4	4+2	4+1	4+1	4+1	25	5
Informační a komunikační technologie (1)	Informační a komunikační technologie	Informatika	-	-	0+1	0+1	1	3	2
Člověk a jeho svět (12)	Člověk a jeho svět	Prvouka	2	2	2	-	-	14	
		Přírodověda	-	-	-	2	1+1		1
		Vlastivěda	-	-	-	2	1+1		1

Umění a kultura (12)	Hudební výchova Výtvarná výchova	Hudební výchova	1	1	1	1	1	12	
		Výtvarná výchova**	1	1	1	2	2		
Člověk a zdraví (10)	Tělesná výchova	Tělesná výchova	2	2	2	2	2	10	
Člověk a svět práce (5)	Člověk a svět práce	Pracovní výchova**	1	1	1	1	1	5	
Celková povinná časová dotace			20	21	25	26	26	118	
Z toho disponibilní časová dotace			2	3	4	3	4		16

* DČD – disponibilní časová dotace

**Jednohodinové týdenní dotace např. Vv a Pv lze ve vhodných případech organizovat střídavě jako „dvouhodinovky“ 1/14 dnů.

4.2 POZNÁMKY K UČEBNÍMU PLÁNU

4.2.1 Využití disponibilní časové dotace na 1. stupni ZŠ

Všech 16 disponibilních hodin je zařazeno povinně pro všechny žáky do těchto vyučovacích předmětů: český jazyk - celkem 7 hodin, matematika - 5 hodin, informatika - 2 hodiny, přírodověda - 1 hodina, vlastivěda - 1 hodina (viz učební plán).

4.2.2 Preferované školní akce

Jako součást výchovně vzdělávací činnosti školy jsou do ŠVP zařazeny tyto „preferované“ pravidelné školní akce a projekty:

1. – 5. ročník	Zpěvy vánoční – výstava a besídka cca 5 dnů + 1 den
1. – 5. ročník	Sběr starého papíru a hliníku 2 dny
1. – 5. ročník	Cvičení v přírodě 1 den

Součástí vzdělávacího programu jsou i všechny ostatní (výchovně vzdělávací, kulturní, sportovní aj.) pravidelné akce, které jsou aktuálně zařazovány do ročních (měsíčních) plánů školy – např. Den Země, Dětský den, či Tajný výlet žáků 4. a 5. ročníku .
Patří sem i projekty, které realizujeme vždy po několika letech tak, aby se jich zúčastnili všichni žáci (např. Projekt Archeo-průzkum terénu aneb Výlet do Kachniček, projekt Naše obec, Ochrana člověka za mimořádných situací, či Projekt Hradiště Hryzely), veškeré volnočasové aktivity organizované či spoluorganizované školou (školní družinou), včetně „turnaje v pozemním hokeji“ (hokejbal), který škola již tradičně spolupořádá obvykle poslední sobotu školního roku.

4.2.3 Organizace výuky

Základní vyučovací jednotkou je vyučovací hodina (45 minut). Rozvrh hodin v týdnu není v ŠVP chápán jako dogma. Učitelé si mohou po dohodě s vedením školy rozvrhnout denní (týdenní) program výuky při zachování časových proporcí jednotlivých předmětů v týdnu.
Kromě vyučovací hodiny lze realizovat výuku i jiným typem vyučovací jednotky s odlišným časovým úsekem při dodržení zásad hygieny školní práce (přestávky, relaxace apod.).
U vyučovacích předmětů s 1 hodinovou týdenní časovou dotací je možné ve vhodných případech (rozhodne vedení školy) realizovat jejich výuku 1x za 14 dní jako „dvouhodinovku“ (v kombinaci s jinými „jednohodinovými“ vyučovacími předměty).

6. HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

6.1 PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ ŽÁKŮ

6.1.1 Úvod do problematiky hodnocení žáků

Jak již bylo uvedeno v úvodní části ŠVP, účelem vzdělávání žáků v základní škole je vybavit žáka klíčovými kompetencemi.
Ty představují soubor znalostí, dovedností, návyků a postojů, které jsou využitelné v různých učebních i praktických činnostech a situacích a jsou klíčem k úspěšnosti v celoživotním učení, v práci, v zájmové činnosti i osobním životě. (Výčet kompetencí je uveden v úvodní části ŠVP a je podrobně rozpracován v RVP).

Základní otázkou pro hodnocení (úspěšnosti) žáka je otázka: „Do jaké míry je žák po ukončení základního vzdělání těmito klíčovými kompetencemi vybaven?“ Pravdivá odpověď na tuto „klíčovou evaluační otázku“ je zároveň tím nejsložitějším v hodnocení nejenom úspěšnosti žáka, ale i školy, celého ŠVP a práce učitelů, a zřejmě nelze najít jednoduchý mechanismus, jak na ni spolehlivě, v „reálném čase“ v době vzdělávání v základní škole, přímo odpovědět. Teprve další život žáka ukáže, do jaké míry se podařilo vytčených vzdělávacích cílů dosáhnout.

Podstatou praktického objektivního hodnocení úspěšnosti vzdělávání ve škole tedy nebude hodnocení úspěšnosti dosažení obecných vzdělávacích cílů a úspěšnost vybavení žáka souborem klíčových kompetencí, ale hodnocení úspěšnosti dosažení těch cílů a hodnocení úspěšnosti vybavení žáka těmi kompetencemi, které ve svém souhrnu ke klíčovým kompetencím vedou. Struktura ŠVP (RVP) umožňuje v této souvislosti zaměřit se při evaluaci na očekávané výstupy (konkrétní dílčí aktivní dovednosti), které tvoří vzdělávací výstup vztažený ke konkretizovanému učivu specifikovaném v jednotlivých ročnících v jednotlivých vzdělávacích předmětech. Záměrem autorského kolektivu ŠVP bylo, aby tyto konkretizované výstupy vztažené ke konkretizovanému učivu byly nastaveny tak, aby ve svém souhrnu naplňovaly očekávané výstupy (oborů) vzdělávacích oblastí a vedly tak k očekávanému efektu – vybavit žáka souborem znalostí, dovedností, návyků a postojů – tedy ke klíčovým kompetencím. Za předpokladu, že jsou tyto dílčí kompetence správně nastaveny (což zůstává prioritním úkolem i pro další ověřování a případnou korekci ŠVP) lze se při evaluaci zaměřit přímo na tyto dílčí kompetence jako na hlavní předmět hodnocení úspěšnosti žáka v procesu vzdělávání.

Klíčovou roli mezi všemi evaluačními činnostmi zaujímá ve ŠVP hodnocení a klasifikace žáka učitelem. Hodnocení žáků je běžnou činností, kterou učitel ve škole vykonává průběžně ve výuce po celý školní rok. Přímo v průběhu výchovně vzdělávacího procesu a také souhrnně za určité konkrétní vzdělávací období, poskytuje učitel žákovi nezbytnou zpětnou vazbu a pravdivý obraz o tom, s jakým úspěchem se mu daří dosahovat dílčích konkretizovaných výstupů, vedoucích ke klíčovým kompetencím. Prostřednictvím zpětné vazby žák získává informace o tom, jak danou problematiku zvládá, jak dovede zacházet s tím, co se naučil, v čem se zlepšil a v čem ještě

chybuje. Nedílnou součástí hodnocení musí být konkrétní návod, jak má žák postupovat, aby přetrvávající nedostatky odstranil. Je žádoucí, aby si kvalitní zpětnou vazbu dovedli žáci brzy vytvářet i sami, naučili se vlastnímu kritickému sebehodnocení a hodnocení svých spolužáků. Pro tyto evaluační formy by měl vyučující (všude, kde je to jen trochu možné) vytvářet dostatečný prostor.

V hodnocení žáka nedává ŠVP přednost žádné formě. Stejně jako výběr vhodných forem a metod výuky je i výběr vhodných forem a metod hodnocení žáka plně v rukou učitele. Metody a formy evaluace, uvedené u jednotlivých vzdělávacích předmětů v části „Učební osnovy“, jsou pro vyučujícího pouze doporučením a návodem, které vhodné evaluační metody a formy může při ověřování dosažení dílčích kompetencí žákem zvolit. Při výběru vhodné formy hodnocení by měli vyučující vždy zvážit i její motivační dopad na žáka s ohledem na jeho individuální vlohy a vlastnosti.

Hodnocení žáka vychází z posouzení míry dosažených očekávaných výstupů formulovaných v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné a odborné správné.
Hodnocení nesmí být zaměřeno primárně na srovnávání žáka s jeho spolužáky, mělo by se soustředit i na individuální pokrok každého žáka, respektive na hodnocení naplnění předem stanovených požadavků. Součástí hodnocení žáka ve škole je též hodnocení jeho chování a projevu. Celkově však hodnocení nesmí vést ke snižování důstojnosti a sebedůvěry žáka. Za neopominutelný princip hodnocení a klasifikace žáka považuje ŠVP převahu pozitivní motivace.

Pravidla pro hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků jsou součástí školního řádu.

6.1.2 Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

A. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

a) Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání

1. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z posouzení míry dosažení výstupů pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu.
2. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení.
3. Pravidla hodnocení žáků jsou součástí školního řádu a obsahují zejména zásady a způsob hodnocení (a sebehodnocení) výsledků vzdělávání a chování žáků včetně získávání podkladů pro hodnocení a kritéria pro toto hodnocení.
4. Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby žáci a jejich zákonní zástupci byli včas informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání žáka.

5. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.
6. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm, slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady.
7. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.
8. U žáka se speciálními vzdělávacími potřebami rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.
9. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
10. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku.

V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník.

11. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák, který již opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.
12. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitelku školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, krajský úřad.
13. Pokud není dále stanoveno jinak, ředitelka školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.
14. V případě, že se žádost o přezkoumání výsledků hodnocení žáka týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitelka školy, (je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, pak krajský úřad), dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka stanovených podle § 30 odst. 2. V případě zjištění porušení těchto pravidel ředitelka školy nebo krajský úřad výsledek hodnocení změní; nebyla-li pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků porušena, výsledek hodnocení potvrdí, a to nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitelky školy nebo krajského úřadu.
15. Žák opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který již jednou ročník opakoval.
16. Ředitelka školy může povolit žákovi na žádost jeho zákonného zástupce a na základě doporučujícího vyjádření odborného lékaře opakování ročníku z vážných zdravotních důvodů, a to bez ohledu na to, zda žák na daném stupni již opakoval.

17. Pokud žák, který byl rozhodnutím soudu svěřen do střídavé výchovy rodičů, plní povinnou školní docházku střídavě ve dvou základních školách, vydává mu vysvědčení základní škola, v které zahájil vzdělávání dříve, pokud k tomu nebyla dohodou nebo rozhodnutím soudu určena druhá škola. Při hodnocení výsledků vzdělávání zohlední škola, která bude vydávat vysvědčení, hodnocení výsledků vzdělávání žáka druhou školou.

b) Zásady pro hodnocení chování ve škole a na akcích pořádaných školou

1. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují a rozhoduje o něm ředitel školy po projednání v pedagogické radě.
2. Kriteriem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel slušného chování a dodržování školního řádu během klasifikačního období ve škole a na akcích pořádaných školou.
3. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka.
4. Klasifikace chování žáka na vysvědčení není závislá na uděleném výchovném opatření v průběhu klasifikačního období.
5. Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření, která nemají pro žáka právní důsledky. Může je udělit či uložit ředitel školy nebo třídní učitel.
6. Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci.
7. Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.
8. Při porušení povinností stanovených školním řádem nebo při porušení zásad slušného chování může být podle závažnosti tohoto porušení žákovi uloženo:

   a) *napomenutí třídního učitele* – za drobné porušení školního řádu a pravidel slušného chování, např. pozdní příchody, neplnění školních povinností, časté zapomínání úkolů a pomůcek, nedodržování bezpečnostních pravidel, vyrušování v hodinách, nevhodné chování (drzost, vulgární vyjadřování), apod., o napomenutí je neprodleně informována ředitelka školy

   b) *důtku třídního učitele* – za závažnější přestupky či za opakované menší porušení školního řádu, norem slušnosti či vykonání skutku, který vede ke snížení dobrého jména školy či jiná závažnější provinění, o udělení důtky třídního učitele je bezprostředně informována ředitelka školy

   c) *důtku ředitele školy* – ukládá žákovi ředitelka školy po předchozím projednání v pedagogické radě, a to za závažná a úmyslná porušení školního řádu, zvláště za porušení norem slušnosti, za neomluvené absence, za agresivitu vůči spolužákům

i dospělým, hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky na žáky nebo zaměstnance školy, úmyslné braní a ničení cizích věcí, pokus o podvádění, úmyslné ubližování a ohrožování zdraví ostatních či jiná závažná provinění

9. Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.
10. Udělení pochvaly a jiného ocenění a uložení napomenutí nebo důtky zaznamená do dokumentace školy. Udělení pochvaly ředitele školy se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

Zvláště hrubé opakované slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči zaměstnancům školy nebo školského zařízení nebo vůči ostatním žákům se považují za zvláště závažné zaviněné porušení povinností stanovených školským zákonem. Dopustí-li se nezletilý žák takovéhoto jednání, oznámí ředitelka školy tuto skutečnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí do následujícího pracovního dne poté, co se o tom dozvěděl.

B) Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků – při správném využití posiluje jejich sebeúctu a sebevědomí, rozvíjí schopnost objektivně posoudit svoje výkony, výsledky a možnosti. Známka není jediným zdrojem motivace žáka k učení.
2. Sebehodnocení je zařazováno do procesu vzdělávání průběžně všemi vyučujícími, způsobem přiměřeným věku žáků. Žák se snaží (s ohledem na věk a osobnostní předpoklady) vyjádřit, co se mu daří, co mu ještě nejde a proč, jak bude pokračovat dál – jakým způsobem může dosáhnout lepšího výsledku.
3. Chybu je třeba chápat jako přirozenou součást procesu učení – nebát se chyby, pracovat s ní jako s důležitým prostředkem učení, hovořit o ní, hledat její příčiny a odstraňovat je. Žáci si mohou některé práce sami opravovat.
4. Sebehodnocení žáků nemá klasické hodnocení žáka pedagogem nahrazovat, ale vhodně doplňovat.

C) Stupně hodnocení prospěchu a chování při použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

Klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a chování žáka lze doplnit slovním hodnocením, které bude obsahovat i hodnocení klíčových kompetencí vymezených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

a) Stupně hodnocení prospěchu

1. Při použití klasifikace se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

    a) 1 - výborný,
    b) 2 - chvalitebný,
    c) 3 - dobrý,
    d) 4 - dostatečný,
    e) 5 - nedostatečný.

2. Při hodnocení touto stupnicí jsou výsledky vzdělávání žáka hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku.
3. Klasifikace současně zahrnuje ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.
4. Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje jejich výkon.
5. Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „uvolněn(a)“.
6. Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo ve druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „nehodnocen(a)“.
7. Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně vycházejí z cíle základního vzdělávání, kterým je vybavit všechny žáky souborem klíčových kompetencí na úrovni pro ně dosažitelné, tj. postupně utvářet a rozvíjet klíčové kompetence jako soubor vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot, důležitých pro osobní rozvoj.
8. Klasifikační stupeň vyjadřuje, do jaké míry žák naplňuje očekávané výstupy jednotlivých předmětů pro dané období a ovládá učivo stanovené školním vzdělávacím programem:

a) **Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření** (jazykové, společenskovědní, přírodovědné předměty a matematika):
Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)
Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty, přiměřené jeho věku a vyspělosti.

Stupeň 2 (chvalitebný)
Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty, přiměřené jeho věku a vyspělosti.

Stupeň 3 (dobrý)
Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti.
V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)
Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se

vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)
Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

b) **Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření** (výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná výchova a pracovní výchova):
Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)
Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech a při praktických činnostech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, přesný, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu, projevuje kladný vztah k práci. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost a pracovní dovednosti.

Stupeň 2 (chvalitebný)
Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a jeho práce má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech a praktických činnostech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku a tělesnou zdatnost, projevuje kladný vztah k práci. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus, tělesnou zdatnost a pracovní dovednosti.

Stupeň 3 (dobrý)
Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuální a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, v praktických činnostech se dopouští chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku, tělesnou kulturu ani praktické činnosti. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost a pracovní dovednosti.

Stupeň 4 (dostatečný)
Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý, pracuje bez zájmu a vztahu k práci. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost ani pracovní dovednosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)
Žák je v činnostech převážně pasivní, neprojevuje zájem o práci ani vztah k ní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je většinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat ani s pomocí učitele. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost ani pracovní dovednosti.

b) Stupně hodnocení chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou

1. Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

a) 1 - velmi dobré,
b) 2 - uspokojivé,
c) 3 - neuspokojivé.

2. Kriteria pro jednotlivé stupně klasifikace jsou následující:

Stupeň 1: žák uvědoměle (s ohledem na svůj věk) dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.
Stupeň 2: chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními školního řádu. Žák se dopustí závažného přestupku nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků, zpravidla se přes důtku třídního učitele dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy, ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

Stupeň 3: chování žáka je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, jimiž je vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitelky školy dopouští dalších přestupků.

D) Zásady pro používání slovního hodnocení

1. O slovním hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.
2. Třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.
3. Je-li žák hodnocen slovně, převede třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů slovní hodnocení do klasifikace pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení a pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.
4. U žáka se speciálními vzdělávacími potřebami rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.
5. Při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka; obsahuje také zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.
6. Výsledky vzdělávání žáka na konci prvního pololetí lze hodnotit souhrnně za všechny předměty.
7. Slovní hodnocení lze použít i pro hodnocení chování žáka.

E) Zásady pro vzájemné převedení klasifikace a slovního hodnocení

_____Prospěch

Ovládnutí učiva	
1 – výborný	ovládá bezpečně
2 – chvalitebný	ovládá
3 – dobrý	v podstatě ovládá
4 – dostatečný	ovládá se značnými mezerami
5 – nedostatečný	neovládá

Myšlení	
1 – výborný	pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti, samostatný
2 – chvalitebný	uvažuje celkem samostatně
3 – dobrý	menší samostatnost v myšlení
4 – dostatečný	nesamostatné myšlení, pouze s nápovědou
5 – nedostatečný	odpovídá nesprávně i na návodné otázky

Vyjadřování	
1 – výborný	výstižné a poměrně přesné
2 – chvalitebný	celkem výstižné
3 – dobrý	myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
4 – dostatečný	myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
5 – nedostatečný	nedokáže se samostatně vyjádřit, i na návodné otázky odpovídá nesprávně

Celková aplikace vědomostí	
1 – výborný	spolehlivě a uvědoměle užívá vědomostí a dovedností, pracuje samostatně a přesně, úkoly a problémy řeší s jistotou
2 – chvalitebný	dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb
3 – dobrý	řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby
4 – dostatečný	dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává
5 – nedostatečný	praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí

Aktivita, zájem o učení	
1 – výborný	aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
2 – chvalitebný	učí se svědomitě
3 – dobrý	k učení a práci nepotřebuje větších podnětů
4 – dostatečný	malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty
5 – nedostatečný	pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné

Chování

1 – velmi dobré	Uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.
2 - uspokojivé	Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními školního řádu. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo školnímu řádu; nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

3 - neuspokojivé	Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, jimiž je vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy.

F) Celkové hodnocení na vysvědčení

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

a) prospěl (a) s vyznamenáním,
b) prospěl (a),
c) neprospěl (a)
d) nehodnocen (a).

Žák je hodnocen stupněm

a) prospěl(a) s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré; v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle pravidel hodnocení žáků podle § 14 odst. 2 vyhlášky

b) prospěl(a), není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 nebo odpovídajícím slovním hodnocením

c) neprospěl(a), je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 nebo odpovídajícím slovním hodnocením nebo není-li z něho hodnocen na konci druhého pololetí

d) nehodnocen(a), není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

G) Způsob získávání podkladů pro hodnocení

1. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména: soustavným diagnostickým pozorováním žáka, sledováním jeho výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy, kontrolními písemnými pracemi, analýzou výsledků různých činností žáků, konzultacemi s ostatními pedagogy a podle potřeby i dalšími odborníky (psychologickými a zdravotnickými pracovníky), rozhovory se žákem a jeho zákonnými zástupci.
2. Při hodnocení žáka přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k souvislostem, které ovlivňují jeho výkon, k případným dočasným indispozicím, ale také k jeho individuálním schopnostem, možnostem a zájmům, k vynaloženému úsilí, apod.
3. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména:
    - uplatňují přiměřenou náročnost - účelem zkoušení není nacházet nedostatky a mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit a ocenit, co se naučil, co si osvojil, co umí a ovládá – dopřát každému žákovi pocit úspěchu a radosti z dosaženého výsledku
    - před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva
    - neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden
    - žáci nemusí dopisovat do sešitů látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací (např. ve vlastivědě a přírodovědě, neplatí pro pracovní sešity v českém jazyce a matematice).
4. Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených prací, projevů, výkonů a výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů. Učitel sděluje známky zákonným zástupcům žáka zejména prostřednictvím zápisů do žákovské knížky.

Vhodně využívá i sebehodnocení žáka.

5. Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období. Výsledná známka za klasifikační období musí odpovídat známkám, které žák získal.
6. V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje rodiče vyučující předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem. Případy výrazného zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají v pedagogické radě.
7. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné, aj.). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.
8. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňské léčení, léčebné pobyty, apod.) vyučující respektuje známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn; žák se znovu nepřezkušuje.

9. Třídní učitelé (ředitelka školy) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s výsledky vyšetření a doporučeními ŠPZ, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Závěry a doporučení se projednávají v pedagogické radě.

H) Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách

a) zkoušky při plnění povinné školní docházky v zahraničí nebo v zahraniční škole na území ČR

plnění povinné školní docházky ve škole mimo území České republiky nebo v zahraniční škole na území České republiky upravují ve všech podrobnostech §18 až 20 vyhlášky č. 48/2005 Sb. o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění vyhlášky 243/2017 Sb., s účinností od 1.9.2017

b) komisionální přezkoušení a opravné zkoušky

1. Komisionální přezkoušení žáka se dále koná v těchto případech:

   - má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí a požádal o přezkoumání výsledků hodnocení
   - při konání opravné zkoušky

2. Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

3. Komise je tříčlenná a tvoří ji:

   - předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel zkoušející školy, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
   - zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
   - přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

4. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním a vyjádří jej stupněm prospěchu nebo slovním hodnocením. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení.

5. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
6. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.
7. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel zkoušející školy v souladu se školním vzdělávacím programem. Se stanoveným obsahem a rozsahem zkoušky seznámí ředitel zkoušející školy s dostatečným časovým předstihem zákonného zástupce žáka, nejpozději však při stanovení termínu zkoušky.
8. Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.
9. Opravné zkoušky konají žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník a kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření.
10. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku, tj. do 31. srpna, v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
11. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku.

CH) Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, žáků nadaných a mimořádně nadaných

1. Žák se speciálními vzdělávacími potřebami je žák s přiznaným podpůrným opatřením, žák nadaný a mimořádně nadaný.
2. Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží zejména k povaze podpůrných opatření, vyučující respektují doporučení ŠPZ, uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků ve vyučovacích předmětech, ve kterých se projevuje postižení žáka a volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.
3. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony, při hodnocení se doporučuje užívat různých forem hodnocení, např. bodové ohodnocení, hodnocení s uvedením počtu chyb, aj. dle doporučení ŠPZ , popř. v souladu s IVP žáka.
4. Při způsobu hodnocení a klasifikaci žáků pedagogičtí pracovníci zvýrazňují motivační složku hodnocení, hodnotí jevy, které žák zvládl, klasifikace je provázena slovním hodnocením, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat, apod.
5. Způsob hodnocení žáka projedná třídní učitel s výchovným poradcem, rodiči žáka a s ostatními vyučujícími, třídní učitel sdělí vhodným způsobem ostatním žákům ve třídě podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení a klasifikace žáka.

6. Hodnocení mimořádně nadaného žáka probíhá v souladu s jeho IVP.
7. Ředitelka školy může mimořádně nadaného žáka (na základě žádosti zákonných zástupců se souhlasným vyjádření školského poradenského zařízení a lékaře) přeřadit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Podmínkou přeřazení je vykonání zkoušek z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitel školy.
8. Hodnocení individuálně vzdělávaného žáka:

Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí. Ředitel školy zruší povolení individuálního vzdělávání, pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl, nebo nelze-li žáka hodnotit na konci pololetí ani v náhradním termínu.

Vypracovala:

PaedDr. Dana Oplová
ředitelka školy

V Horních Krutech dne 31.8.2017